

Odečty vodoměrů

Pracovníci Vodárny Plzeň a.s. zahájili podzimní odečty stavu vodoměrů a žádají tímto o jejich zpřístupnění.

OÚ

Poděkování

Sociální a kulturní komise při OÚ Štěnovice děkuje těm občanům, kteří svými dary přispěli na charitativní sbírku diakonie Broumov. Velmi úspěšná sbírka se uskutečnila 14., 17., a 18. října v Lidovém domě ve Štěnovicích. Za rok na shledanou se těší organizátoři.

Za soc. a kulturní komisi OÚ Štěnovice Josef Janoušek

V listopadu jubilea oslaví :

Anna Šťovíčková (Krátká)

Jaroslav Kalat (Lipová)

Jitka Nohovcová (Habrová)

Jindřiška Šimrová (Akátová)

Vlasta Kašparová (Akátová)

Ludmila Doubková (Šeříková)

Libuše Cinková (Jasanová)

Václav Volín (Štěnovické nám.)

Ladislav Lavrikov (Habrová)

Všem jmenovaným přejeme do dalších let hodně zdraví a spokojenosti

Už jste si jistě všimli.

Nová zeď, vrata, vrátka, kolumbárium. Krátce řečeno: všechno je vsutku krásné. Sluší se poděkovat všem, kdo se o stavbu zasloužili. Především to byl náš obecní úřad, který zajistil potřebné finance. Investice do opravy stávající zdi, stavby nové, vydláždění vjezdu, přemístění staré informační skříňky a výroby nové, byla jistě nemalá. Poděkujme ing. arch. Jarmile Očenáškové za architektonický návrh a konečně i firmě Stavman, která vše, co bylo naplánováno ve 100 % kvalitě zrealizovala. Místo posledního odpočinku našich blízkých si péči jistě zaslouží. To, jakou pozornost tomuto místu věnujeme, jak se o ně staráme, vypovídá o naší výchově a kulturnosti. Přejme si, aby to, co bylo vytvořeno za nemalou sumu peněz, dlouho vydrželo tak krásné.

Hubertská taneční zábava

se koná v sobotu 14.11. v Lidovém domě od 20.00 hod. K tanci i poslechu hraje Asphalt, vstupné 75,-Kč. Srdečně zvou pořadatelé – Myslivecké sdružení Štěnovice

Lampionový průvod

vyjde 21.11. v 17.00 hod. ze Štěnovického náměstí a skončí pod „Liďákem“. Pořadatelé - Sbor dobrovolných hasičů Štěnovice po loňském úspěchu opět chystají náležité občerstvení a srdečně zvou děti i dospěléky nejen na průvod, ale i na následující diskotéku DJ Harryho v sále LD.

Advent 2009 ve Štěnovicích

28.11. od 17.00 hod vystoupí v kostele sv. Prokopa třicetičlenný ženský pěvecký sbor „Carmina“ z Přeštic, který letos oslavil 20 let úspěšné činnosti.

29.11. v 16.30 slavnostní zahájení výstavy historických dokumentů a fotografií o štěnovickém školství „220 let ve školních lavicích“ v obřadní síni OÚ.

29.11. v 18.00 slavnost rozsvícení vánočního stromku a advent zahájí kvartet lesních rohů, zazpívají štěnovické děti a zakončí malý ohňostroj.

6.12. Druhý adventní koncert žáků ZUŠ Chválenická Plzeň v kostele v sv. Prokopa od 17.00.

13.12. Třetí adventní koncert žáků ZUŠ J.S.Bacha Dobřany v kostele sv. Prokopa. od 17.00.

Srdečně zvou pořadatelé – OÚ Štěnovice a Farní úřad Plzeň – Bory. Malé hřejivé občerstvení na všech akcích zajištěno.

Do Štěnovic určitě dorazí betlémské světlo a na Štědrý den se uskuteční půlnoční mše, bližší informace zatím nemáme k dispozici, upřesníme v prosincových Štěnovických listech.

Cesty za poznáním.

Ve čtvrtek 3.12. od 18.00 se koná přednáška – beseda p. Františka Šestáka o cestě

z Los Angeles do Chicaga „Route 66 – na kole napříč Amerikou“.

Přijďte si poslechnout zajímavé vyprávění doplněné snímky z této nádherné cesty.

Taras

Je nepřehlédnutelný pro každého, kdo přijde nebo vjede do vsi. Kdo nebo spíše co? No přece taras proti Lidáku. Někdo si třeba řekne, to je řečí pro hrabdu ze šutrů. Ale ono to s naším tarasem nebylo zase tak jednoduché.

Nejdřív ze všeho tu byla myšlenka zabránit tomu, aby svah, na němž už dávno na začátku předminulého století stála selská stavení se stodolami, aby tedy svah „neujižděl“ do cesty vedoucí ke křížku. Jenomže od myšlenky k jejímu naplnění je obvykle hodně daleko. Když dnes čteme v zašlých zápisech obecního zastupitelstva, zjistíme, že našim předkům zabralo postavit taras mnohem méně času, než by tomu bylo dnes.

Poprvé se taras dostal na pořad jednání obecních radních dne 1. března 1906. Vedla se totiž vážná rozprava o obecním rozpočtu. Jak už to bývá, i před více než sto lety byl rozpočet obce stejně napjatý, jako je ten dnešní. Měla být použita suma 2100,- korun na opravu silnic a cest. Bylo usneseno „v první řadě upravit náležitě umístěnými schody cestu od mlýnské stoky ku kostelu, v druhé řadě veřejnou cestu po ní /fořtovskou/ od Hejretova lomu k Novému dvoru a v třetí řadě taras vedle okresní silnice proti kovárně a upravit tak náves u čp.27 až k čp.31“. Páni z obecního zastupitelstva se také rozhodli požádat o „dotaci“ okresní výbor, neboť se jednalo o veřejné cesty a obnos z obecní kasy by nejspíš nestačil na všechny práce. A čekalo se.

Na říjnovém zasedání zastupitelstva dne 14.10.1906 byl vznesen dotaz ke starostovi Petru Pavlíkovi, proč se dosud taras nezačal stavět. Starosta vysvětloval. Obec předpokládala, že se postaví taras podle silnice od čp.27 /dříve p.Čech, dnes p.D.Sabó/ až k čp.31 /dříve p.Šloufová, dnes p.I.Pipašová/, ale okresní výbor rozhodl jinak. Hodlal totiž silnici rozšířit od mlýnské strouhy vzhůru ke křížku a žádal obec, aby taras byl postaven až k čp.102 /dříve p.Kastner, dnes p.A.Beran/. Okresní výbor do vsi oznámil, že za tím účelem „konati se bude místní komisionální šetření“. Pan starosta si povzdechl, že od tohoto sdělení uplynulo už pár měsíců a žádná okresní komise do vsi nedorazila, i když obec poslala důraznou urgenci. Nezbývalo nic jiného, než znovu vyzvat pány úředníky okresního výboru v Plzni, aby věc se štěnovickým tarasem konečně začali projednávat.

Za rok poté, co se poprvé začalo jednat o tarasu, v březnu 1907 se v obecním rozpočtu počítalo se sumou 1000,- korun na „stavbu tarasu u kovárny“.

Kovárna Martina Hacha byla v čp.23 u křížku na návsi /později dům patřil p.Honzíkovi, dnes p.Kroupa/.

Peníze by tedy už byly, zbývalo vybrat správné řemeslníky. Obec uvažovala o tom, že zadá stavbu firmě Müller-Kapsa, protože se firma osvědčila při stavbě mostu přes Úhlavu. Dotyčná firma se ale neozývala a včas nedodala plány stavby. Člen zastupitelstva vrchní sládek František Cajthaml navrhl, aby byl osloven zednický mistr Karel Štika ze Starého Plzeňce a aby stavbu převzal místo firmy Müller-Kapsa. Starosta P.Pavlík tedy začal vyjednávat se zedníkem K.Štikou. Což o to, p.Štika byl ochoten pustit se do práce, jenomže na plánech pro zmíněnou stavbu už pracoval okresní výbor v Plzni a zase nezbývalo obci nic jiného než čekat, až budou plány v Plzni hotovy.

Mistr zednický souhlasil, že by stavbu převzal a vykonal podle dodaných plánů. A zase urgence k úřadům, aby si pospíšily, protože obec chtěla mít taras hotový do zimy roku 1907. Jak je vidět, v Čechách se od dob císaře pána moc nezměnilo, co se vyjednávání s úřady týče.

Ledy se konečně pohnuly, byly peníze i plány a obec mohla vypsat veřejný konkurz na stavbu tarasu. Psal se červen 1907. Při srpnovém zasedání zastupitelstva p. starosta přečetl jedinou nabídku, která obci došla. Byla to nabídka, jak jinak, zednického mistra Karla Štiky z Plzeňce. Nabízel, že se stavby ujme a dokonce přidal k nabídce i 3% slevu za odvedenou práci. A tak byla zakázka se vší slávou „odklepnuta“ p.Štikovi.

Stavba tarasu od čp.27 až k čp.102 začala v létě 1907. Do prosince bylo dílo hotovo. Mistr zednický ve vsi ještě pracoval na další zakázce, upravoval cestu k Robčicům. Než začal ve Štěnovicích pracovat, dal obci v zástavu svou spořitelni knížku, aby si obec byla jista, že dílo včas a v pořádku dokončí. V únorové schůzi, 24.2.1908, byla K.Štikovi vrácena jeho spořitelni knížka, protože stavba tarasu byla předána obci.

Zbývalo ještě taras nějak okrášlit, protože se stal místem pro obec významným. Obecná škola ve Štěnovicích pořádala každoročně Stromovou slavnost.. Při ní školní děti vysazovaly stromy, obvykle

vypěstované ve školní zahradě nebo v obecní školce. A proto bylo už v lednu 1908 rozhodnuto, aby Stromová slavnost byla tentokrát uspořádána na vsi na prostranství nového tarasu a „místo to osázeno lipami“. Velmi slavným dnem se stal 14. duben 1908. Tehdy byla Stromová slavnost spojena s oslavou 60. výročí panování Jeho Jasnosti císaře Františka Josefa I.. Rada lipových stromů vysázených školními dětmi byla nazvána Sadem jubilejním, to k počtě císaře pána.

Taras byl mohutný, štěnovická žula kvalitní, lípy rostly. A rostly jenom jediný rok. Dne 13. března 1909, nejspíš rozhořčeným hlasem, pan starosta sdělil přítomným pánům zastupitelům: „...lípy na tarase, byvše husami oštípány, uschly. Usneseno zasaditi na jejich místo v řadě hustější akáty z obecní školky, které se opatří drátěnými košíky.“ Jak pokračovala historie akátů, kroniky ani zápisy nesdělují. Skutečností pro nás zůstává krásný taras, který už přečkal nejednu katastrofu a jistě bude zachráněn i pro další generace Štěnováků.

A na závěr. Náš taras při silnici není jediným ve vsi. Připomeňme alespoň ve výčtu: taras pod Lidákem, taras kolem schodů na Šance, taras, nad nímž vede cesta z Potoků na Šance, taras pod zahradou čp.15 /dříve p.J.Landkamr, dnes p.M.Šik/, taras pod zahradou čp.40 /p.F.Pytlík/.

PhDr.Alena Vičková

kronikářka obce

Osobnosti

Začneme Slovníkem jazyka českého, jehož autorem byl jazykovědec František Trávníček. Pod heslem „osobnost“ se můžeme dočíst, že jí může být „osoba, jedinec v jistém oboru vynikající“. Chtěli bychom seznámit štěnovickou veřejnost s takovými významnými lidmi, kteří měli nebo mají nějaký vztah k naší obci.

Osud zvaný hudba: klavírní virtuoska Jaromíra Císařová /Cajthamlová/

Jaromíra Cajthamlová se narodila ve Štěnovicích roku 1892 v rodině vrchního sládky Františka Cajthamla. Křehká dívka velkého nadání přesvědčovala o svém talentu již od dětství a raného mládí. Do 17 let se věnovala studiu hry na klavír u soukromé učitelky hudby v Plzni. Když se rozhodla pokračovat ve studiu na pražské Konzervatoři, byla přijata hned do IV. ročníku šestiletého studia. Tak mimořádné bylo její hudební vystoupení. Nutno připomenout, že harmonii a teorii hudby studovala u významného českého skladatele Vítězslava Nováka. Další klavírní studia po absolvování Konzervatoře jsou spjata s věhlasnou Mistrovskou školou profesora Rudolfa Mikeše.

Zdalo se, že se mladá klavíristka právě vydala na hvězdnou dráhu koncertní umělkyně. Bylo jí 21 let a měla za sebou první rok na Mistrovské škole. Psal se listopad roku 1913. Slavnostně ozářená Smetanova síň Obecního domu v Praze byla místem, kde mladá talentovaná umělkyně vystoupila s klavírním koncertem

Antonína Dvořáka za doprovodu České filharmonie. Nadšení z jejího vystoupení nebralo konce. Všichni hudební kritici pražských novin se shodli v hodnocení: vyšla nová klavírní hvězda hudebního nebe.

Za rok ale přišla velká tragédie – válka. A to bohužel znamenalo i změnu směru života slečny Jaromíry Cajthamlové. Vskutku platí, že múzy mezi zbraněmi mlčí. V době války bylo velmi málo příležitostí koncertně vystupovat a pokračovat v úspěšně započaté dráze umělkyně. Mnohé sny se rozplynuly do nenávratna. Koncerty po rakouských městech byly zrušeny, nedošlo ani na touhu studovat klavír v Rusku. Ale i přes válečnou dobu vystoupila J.Cajthamlová na mnoha koncertech v Praze a v Plzni.

Blížící se konec války přinesl mladé umělkyni znovu příslib naděje. Na počátku roku 1918 už bylo zřejmé, že monarchie válku prohraje a že se tím otevírají dveře k získání naší národní samostatnosti. Tehdy tomuto procesu chtělo přispět svým vystoupením mnoho umělců. Proslulá pěvkyně Národního divadla Olga Borová-Valoušková pořádala koncerty ve 47 českých městech. Klavírního doprovodu se ujal vynikající skladatel Otakar Jeremiáš. Ten ale záhy onemocněl a jeho místo zaujala Jaromíra Cajthamlová.

V roce 1921 se provdala za ing.Rudolfa Císaře a odstěhovala se ze Štěnovic do Starého Plzně. Její další životní osudy už jsou navždy spojeny s tímto místem. I když obětovala rodině svůj hudební talent a své předpoklady stát se slavnou umělkyní, na hudbu nemohla nikdy zapomenout. Byla nadšenou propagátorkou české hudby a často veřejně vystupovala při různých příležitostech.

Připomeňme si vystoupení slečny Jaromíry Cajthamlové u nás před 90 lety. Tehdy pořádal Osvětový svaz ve Štěnovicích koncert „ve prospěch zřízení pomníku padlým vojínům štěnovickým“. Koncert se konal v sobotu 30. srpna 1919 v hostinci u Uzlů /tehdy v pronájmu p.Albl/. Se slečnou Jaromírou vystoupili další umělci. Zazněly skladby J.Suka, B.Smetany, P.I.Čajkovského. Koncert měl obrovský ohlas a peněžní výtěžek přispěl k postavení pomníku v roce 1922.

Na klavírní virtuosku Jaromíru Cajthamlovou, provdanou Císařovou jsme právem pyšni. Zemřela ve Starém Plzni v roce 1977.

PhDr.Alena Vičková